

โรคติดต่อประเภทที่2

โรคติดต่อประเภทที่1

โรคหัดคืออะไร?

โรคไข่ออกผื่นเฉียบพลัน ที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส โรคหัด(Measles morbillivirus)
เป็นโรคติดต่อที่แพร่กระจาย โดยผ่านทางอากาศ เช่นการไอ หรือจาม หากผู้ที่ไม่
ภูมิคุ้มกัน สัมผัสกับผู้ป่วย มีโอกาสติดเชื้อสูงกว่า
90% แต่สามารถป้องกันได้ ด้วยการฉีดวัคซีน!

อาการที่สำคัญ เป็นอย่างไร?

※ระยะฟักตัว 7~21 วัน (เฉลี่ย 10~12 วัน)

ระยะเริ่มแรก

ช่วงที่แพร่เชื้อได้ง่ายที่สุด



มีไข้, ไอ, น้ำมูกไหล, เยื่อบุ
ตาอักเสบ, มีจุดขาวใน
กระพุ้งแก้ม

ระยะออกผื่น

ช่วงที่มีอาการโดยรวม
รุนแรงที่สุด

มีผื่นแดงขึ้นบริเวณ
หลังหู, ใต้ใบหู ลำตัว,
แขนขา, ฝ่ามือ และ
ฝ่าเท้า

ระยะฟื้นตัว



เมื่อผื่นหายไปจะทิ้งรอย
คล้ำ (สีผิวเข้มขึ้น)

* อาจเกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น ปอดบวม, โรคหัด, ท้องเสีย, หรือสมองอักเสบเฉียบพลัน

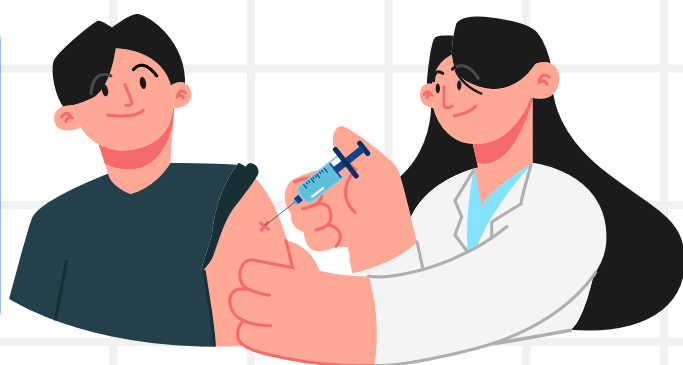
โรคติดต่อประเภทที่2

โรคติดต่อประเภทที่1

มาตรการการป้องกันเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ?

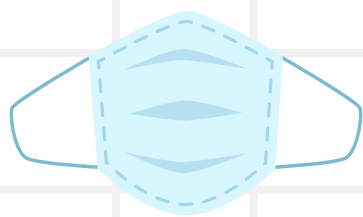
ประเทศของเราได้รับการรับรองการจัดโรคติดต่อ (WHO '14 ปี') แต่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดผู้ป่วยในประเทศและในกลุ่มเล็กๆ เนื่องจากการติดเชื้อมาจากต่างประเทศ

ก่อนเดินทาง



- ตรวจสอบประวัติการฉีดวัคซีนรวมป้องกันโรคติดต่อ-คางทูม-หัดเยอรมัน(MMR) ให้ครบ 2 เข็ม
- หากไม่มีบันทึกการฉีดหรือจำไม่ได้ควรไปพบแพทย์ก่อนเดินทางอย่างน้อย 4 สัปดาห์ เพื่อฉีดวัคซีน 2 เข็ม (ห่างกัน 4 สัปดาห์)

ระหว่างเดินทาง



สวมหน้ากากอนามัยในที่ที่มีคนพลุกพล่าน



ล้างมือด้วยสบู่และน้ำที่ไหลผ่านนานกว่า 30 วินาที



ปิดปากและจมูกด้วยแขนเสื้อ เมื่อไอหรือจาม

หลังเดินทาง

หากมีอาการที่สงสัยว่าจะได้รับเชื้อ เช่น (มีไข้ ออกผื่น หรืออื่นๆ)

เมื่อเข้าประเทศ



แจ้งเจ้าหน้าที่ด่านกักกัน

เมื่อไปสถานพยาบาล



โทรสอบถามโรงพยาบาลหรือคลินิกใกล้บ้าน
ก่อนเข้ารับการตรวจ
*ต้องแจ้งประวัติการเดินทางต่างประเทศ, สวมหน้ากากอนามัย, หลีกเลี่ยงการใช้ขนส่งสาธารณะ และลดการสัมผัสกับผู้อื่น

โรคติดต่อประเภทที่2

โรคติดต่อประเภทที่1

การติดเชื้อนิปาห์ไวรัสคืออะไร?

เป็นโรคติดเชื้อ ที่เกิดจากการติดเชื้อไนพาไวรัส (Nipah virus) เมื่อติดเชื้อในร่างกายมนุษย์ อัตราการเสียชีวิตอยู่ที่ 40~75%,
การป้องกันเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เนื่องจากโรคที่อันตรายโดยไม่มีการฉีดวัคซีนหรือการรักษา!

มาตรการ การป้องกันเมื่อไปในเขต(ประเทศ)ที่มีความเสี่ยง?

*อินเดีย: ปี 2001~2025 พบผู้ป่วย 102 ราย (เสียชีวิต 72 ราย, อัตราเสียชีวิต 71%)

*บังกลาเทศ: ปี 2001~2025 พบผู้ป่วย 347 ราย (เสียชีวิต 249 ราย, อัตราเสียชีวิต 72%)



ระวังการสัมผัสกับสัตว์(ป่า)
เช่น ค้างคาวที่กินผลไม้ หรือ
หมูที่ป่วย



หลีกเลี่ยงการดื่มน้ำ
อินทผลัมสด หรือรับ
ประทานเครื่องดื่ม ผลไม้ที่
ตกอยู่บนพื้น



หลีกเลี่ยงการสัมผัสเลือด
หรือสารคัดหลั่งของผู้ป่วย
โดยตรง



ล้างมือด้วยสบู่ นานกว่า30วินาทีให้เป็นนิสัย



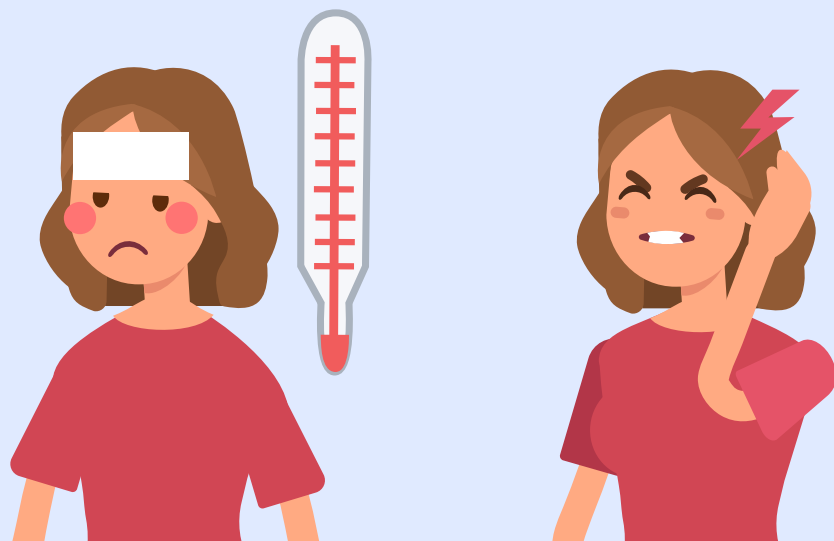
ไม่ใช้มือที่สกปรกสัมผัสใบหน้า

โรคติดต่อประเภทที่2

โรคติดต่อประเภทที่1

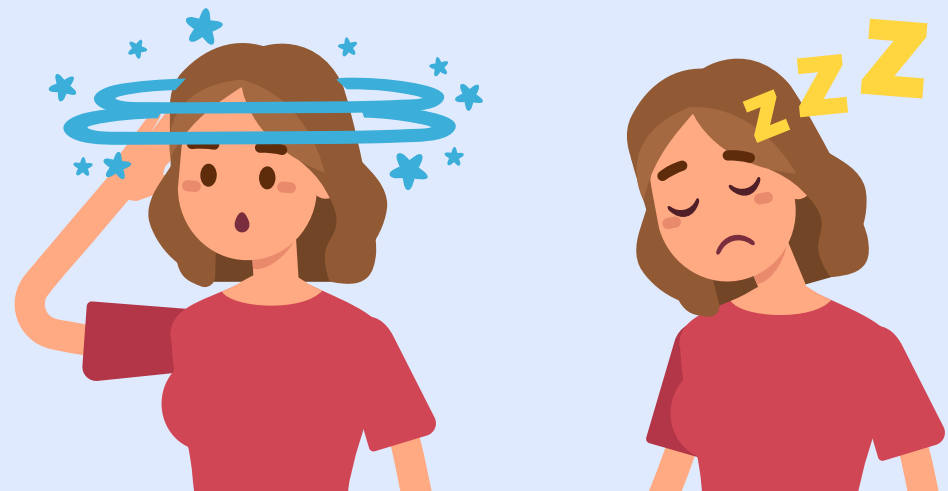
อาการสำคัญเป็นอย่างไร?

อาการเริ่มแรก



มีไข้ ปวดหัว ปวดคอ ปวดกล้ามเนื้อ
อาการไม่เฉพาะเจาะจง

เมื่ออาการรุนแรง



เวียนศีรษะ, ง่วงซึม, สติสัมปชัญญะ
ลดลง มีอาการทางประสาท

หากมีความสงสัยว่ามีอาการจากการติดเชื้อ?

 **เมื่อเข้ามาในประเทศ:** หากมีไข้หรือ มีอาการ
ที่สงสัย

ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ด่านกักกัน
และยื่น Q-CODE (หรือแบบสอบถามสุขภาพ)



 **ภายใน14วัน หลังกลับจากต่างประเทศ**
หากมีไข้หรือ มีอาการที่สงสัย

 ให้ติดต่อสายด่วน กรมควบคุมโรค **1339** หรือสาธารณสุขในพื้นที่
*เมื่อปรึกษาเจ้าหน้าที่ ต้องแจ้งประวัติการเดินทางจากต่างประเทศให้
ทราบด้วย

